CURRENDA

PISMO URZĘDOWE TARNOWSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ

A. D. 1936 Nrus VI

SACRA RITUUM CONGREGATIO

URBIS ET ORBIS

EXTENDITUR FACULTAS CELEBRANDI MISSAM VOTIVAM D. N. IESU CHRISTI, SUMMI ET AETENRI SACERDOTIS.

Duobus abhinc annis Societas Divini Salvatoris, approbante Revmo Ordinario Berolinensi, Pium Exercitium orandi pro sanctificatione Cleri orbis universi, promovere coepit, idque maxime Sabbato post primam feriam VI cuiusque mensis. Mox plurimi Episcopi hoc Pium Exercitium perlibenter approbarunt et magnus numerus fidelium eidem adhaerere coepit, ita ut, vix elapsis duobus annis ex quo initium sumpsit, quasi quadragies centena millia attingat.

Nuper vero, edita gravissima Encyclica a Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI „De Sacerdotio Catholico", visum est multis etiam praefatum Pium Exercitium concurrere enixius debere ut Deus sacerdotes et adspirantes ad sacerdotium orbis universi sanctificet. Hisce rationibus permotus et vota multorum promens, Generalis Moderator eiusdem Societatis Sanctissimum Dominum Nostrum enixe humiliterque supplicavit, ut qualibet prima feria V mensis in omnibus ecclesiis et oratoriis, in quibus, approbante loci Ordinario, preces pro sanctificatione sacerdotum orbis universi fiunt, unica Missa votiva de Summo et Aeterno Sacerdose Iesu Christo litari valeat.

Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Cardinali Sacrorum Rituum Congreregationi Praefecto, in Audientia diei 11 Martii 1936 has preces peramanter excipiens, benigne indulgere dignata est ut primis feriis V cuiusque mensis in ecclesiis vel oratoriis, ubi de consensu respectivi Ordinarii peculiaria exercitia pietatis pro Cleri sanctificatione mane peraguntur, una Missa votiva de Iesu Christo Summo et Aeterno Sacerdote litari possit,

dummodo non occurrat festum duplex primae vel secundae classis, quodlibet festum, vigilia aut octava Domini, Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum; prohibetur etiam diebus 2, 3 et 4 Ianuarii, in quibus legatur Missa „Puer natus“ infra Octavam Nativitatis: salva tamen semper Missa conventuali aut paroeciali. Annuit insuper eadem Sanctitas Sua, ut loco feriae V etiam primo Sabbato mensis de consensu Episcopi cum praefatis privilegiis dictum Pium Exercitium peragi valeat, servatis tamen praescriptis iniunctionibus. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, die 11 Martii 1936.

C. Cadr. Laurenti, *Praefectus.*

L. S.

A. Carinci, *Secretarius.*

Św. Kongregacja Soboru.

Dekret o urządzaniu pobożnych pielgrzymek wiernych do bardziej uczęszczanych miejsc świętych.

Wśród ogólnych objawów publicznej pobożności chrześcijańskiej w Kościele katolickim już od najdawniejszych czasów słusznie specjalne miejsce zajmują pobożne pielgrzymki do sławniejszych sanktuarjów, poświęconych Panu Bogu, Najświętszej Marji Pannie, lub Świętym, jako czynności, które w wysokim stopniu dopomagają do spełnienia pokuty, wyznania i umocnienia wiary, albo do złożenia podziękowania za otrzymane od Boga dobrodziejstwa.

Przeto nic dziwnego, że w naszych czasach, wraz z rozwojem i udogodnieniem środków podróży, pobożne pielgrzymki tak często są urządzane, dzięki zwłaszcza staraniom i zabiegom licznych organizacyj, powołanych w każdym prawie narodzie do szerzenia i organizowania ruchu pielgrzymkowego.

Ale też dla każdego jest rzeczą jasną, że ta łatwość i wygoda pielgrzymowania — o której tu mowa — jednocześnie sprawia, iż wzmaga się ruch podróżniczy, podejmowany w innych wyłącznie, lub przeważnie celach, jak dla rozrywki, chęci obejrzenia miast, studjowania i podziwiania dzieł sztuki i i. p.

Ten stan rzeczy mógłby powodować pewne trudności przy urządzaniu pielgrzymek do miejsc świętych, gdyby czynnik kierow-

niczy władzy kościelnej, do której wyłącznie należy zajmowanie się sprawami religji i pobożności chrześcijańskiej, nie wprowadził odpowiedniej, i o ile tego rzecz wymaga, ogólnej zasady postępowania.

Dlatego to św. Kongregacja Soboru na skutek polecenia Ojca św., Piusa XI, porucza Ordynarjuszom, by w urządzaniu i odbywaniu tych pobożnych pielgrzymek przestrzegali zachowania następujących przepisów:

1. Pobożne pielgrzymki zawsze powinny mieć charakter religijny; odbywać je należy, jako czynności należące do pobożności chrześcijańskiej, różniące się zupełnie od podróży, podejmowanych wyłącznie dla rozrywki. Cokolwiek więc z tym pobożnym i religijnym celem nie zgadzałoby się, winno być zupełnie wyłączone i usunięte z pielgrzymek, by nie można było wnioskować, że pod pozorem pobudek religijnych, zaś w rzeczy samej dla przyjemności i zabawy, są one odbywane.

2. Prawo szerzenia ruchu pielgrzymkowego i urządzania samych pielgrzymek należy wyłącznie do właściwych władz kościelnych. Żadna więc organizacja, nie wyłączając nawet tych stowarzyszeń, które przez instytucje zakonne, lub osoby zakonne są założone, nie może być do tego powołana, o ile przez władze kościelne nie jest w tym celu ustanowiona, lub przynajmniej zatwierdzona: przyczem wszystkie te organizacje mają działać w przepisanym czasie i według ustanowionego porządku, zwłaszcza, jeśli ich kilka ma ten sam cel.

3. Władza kościelna ma się troszczyć, by każda pobożna pielgrzymka była przygotowywana i prowadzona pod kierownictwem wybranych ludzi; nie powinno też nigdy braknąć księdza, któryby spełniał obowiązki kierownika duchownego.

4. Kierownicy pielgrzymek przy ustalaniu kosztów trzymać się winni tej zasady, by udział w pobożnych pielgrzymkach był dostępny dla ludzi niższego stanu. Nie należy więc nic żądać od piątników ponad to, czego wymaga roztropne pokrywanie kosztów; wszelki rodzaj zysku jest w tych sprawach niedopuszczalny.

5. Duchowni, tak świeccy, jak zakonni, do spraw, związanych z czysto techniczną stroną pielgrzymek, niech się nie mieszają, gdyż to mniej licuje z godnością duchowną. Obowiązek ten ma

być powierzany świeckim ludziom, uczciwym i doświadczonym. Od nich też wymagać stanowczo należy, by pod czujną opieką władzy duchownej, w organizacji pielgrzymek nie było nic, coby stało w sprzeczności z ich celem religijnym; owszem niech wszystko uzgodnionem będzie z pobożnością chrześcijańską i tę pobożność niech rozgrzewa.

Dan w Rzymie, dnia 11 lutego 1936 r.

(—) I. Kard. Serafini, prefekt.
(—) I. Bruno, sekretarz.

Święta Penitencjarja Apostolska.

(Wydział odpustowy).

Odpusty, które można pozyskać na odgłos dzwonu w piątek.

Wyjaśnienie.

Aby utrwalić wśród wiernych nieustanną pamięć i owoce niewypowiedzianej miłości Pana naszego Jezusa Chrystusa umierającego, Ojciec św. Benedykt XIV już w roku 1740 mocą listu apostolskiego w formie breve, wydanego dnia 13 grudnia, udzielił cząstkowego odpustu 100 dni tym, którzy co piątek o godzinie 3 po południu, gdy zadzwonią, stosownie do rozporządzenia Ojca świętego, odmówią 5 Ojcze nasz i 5 Zdrowaś Marjo wedle intencji Jego Świątobliwości. Tę zaś łaskę znacznie powiększoną Jego Świątobliwość szczęśliwie nam panujący Papież Pius XI, przez Dekret Św. Penitencjarji z dnia 30 stycznia 1933 roku z dołączeniem wedle intencji Ojca św. modlitewki: **„Wielbimy Cię, Chryste, i błogosławimy Tobie, żeś przez Krzyż Twój święty świat odkupił“** lub innej, w ten sposób potwierdził, że wspomniane modlitwy na odgłos dzwonu mogą być odmawiane i o innej godzinie dnia według różnych zwyczajów, do różnych miejsc wprowadzonych.

Zrodziła się teraz wątpliwość, czy dla zyskania odpustu koniecznie potrzeba dzwonić?

Św. Penitencjarja, dokładnie rzecz zważywszy, w ten sposób rozstrzygnęła:

Bez względu na odpust dla odmawiających w piątki wyżej wspomniane modlitwy na odgłos dzwonu na pamiątkę konania

i śmierci Chrystusa Pana, tenże odpust można zyskać, gdzie niema zwyczaju dzwonienia, za odmawianie tych samych modlitw albo w pierwszych godzinach po południu, w których, wedle dawnego podziału dnia na godziny, przypada godzina 9-ta, około której podług Ewangelistów Zbawiciel skonał, lub też o innej godzinie, w której stosownie do miejscowych zwyczajów, śmierć Jezusowa wdzięczną pamięcią bywa czczoną. Po uprzednim porozumieniu się z Jego Świątobliwością.

Niniejsze wyjaśnienie przedstawione sobie Najwyższy Pasterz audjencji, niżej podpisanemu Kardynałowi Wielkiemu Penitencjarzowi, udzielonej dnia 14 b. m., miłościwie raczył zatwierdzić i ogłosić je zwykłym sposobem.

Dan w Rzymie ze Św. Penitencjarji Ap. dn. 28 grudnia 1935 r.

(—) **W. Kard. Lauri,** Wielki Penitencjarz.

S. Luzio, Regens.

Egzamin teologiczny

z prawa Kan. i teologji mor. (część III) odbędzie się w r. b.
dla rocznika 1933 dnia 18 sierpnia.
„ 1934 „ 19 „
„ 1935 „ 20 „

Miejsce egzaminu: Seminarjum duch. Początek: Godz. 9.

Rekolekcje dla Księży

odbędą się w Seminarjum duchownem pod przewodnictwem Przew. O. Grodniewskiego, Redemptorysty, od 21 (wieczór) do 25 (rano) września.

Zgłoszenia przesłać do P. T. Rektoratu Seminarjum duchownego.

W domu rekolekcyjnem OO. Jezuitów w Dziedzicach odbędą się od 20—24 lipca, od 3—7 i 24—30 sierpnia.

Zgłaszać: Przew. O. Superjor — Dziedzice.

Wizytacja kanoniczna Dekanatu Tarnowskiego miejskiego i zamiejskiego.

JE. Najprz. Ks. Biskup Ordynarjusz dokona wizytacji w następujących dniach:

30 sierpnia, Tarnów parafja św. Rodziny, 31 w Krzyżu, 3 września w Łękawicy, 4 w Szynwałdzie, 5 w Skrzyszowie, 6 i 7 w Lisiej Górze, 9 w Łukowej, 10 i 11 w Jurkowie, 12 i 13 w Zbyl. Górze, 15 w Jastrząbce Nowej, 16 w Woli Rrzędzińskiej, 17 w Pogorskiej Woli, 20 w Szczepanowicach, 21 w Porębie Radlnej, 27, 28 i 29 w Tarnowie, parafja katedralna.

Wizytacja rozpocznie się po południu przed wymienionemi dniami.

JE. Najprz. Ks. Biskup Sufragan dokona wizytacji dekanatu Tuchowskiego. Termin podany będzie przez Urząd Dziekański

Konkurs Rady Społecznej przy Prymasie Polski na wykłady o „Quadragesimo anno" dla młodzieży.

Rada Społeczna przy Prymasie Polski rozpisuje niniejszem konkurs na najlepsze opracowanie wykładów dla młodzieży na podstawie encykliki „Quadragesimo anno".

Warunki konkursu są następujące:

1) *Praca jest przeznaczona dla młodzieży (kształcącej się i pracującej) z szczególnem uwzględnieniem potrzeb młodzieży wiejskiej. Do tego jej celu winien być dostosowany zarówno sposób opracowania (dobór treści), jak i styl.*
2) *Praca winna przedstawić mniejwięcej następujące problemy: gospodarcze (prawo własności, podział dochodu społecznego, uwłaszczenie mas), społeczne (ustrój liberalny, kolektywistyczny, korporacyjny, sprawy państwowo-polityczne), moralne (pokonanie liberalno-kapitalistycznego lub socjalistyczno-klasowewego sposobu myślenia, urabiania katolickiego poglądu społecznego, sprawiedliwość społeczna, wychowanie katolickich działaczy społecznych), roli katolickiej młodzieży w obecnym okresie przemian dziejowych. Sta-*

wający do konkursu mają jednak swobodę w doborze i układzie szczególnych tematów.

3) *Praca winna mieć zozmiary około 5 ark. druku średniej 8⁰.*
4) *Jako nagrody konkursowe wyznacza się pierwszą w wysokości 300 zł., drugą w wysokości 200 zł. Rada społeczna zastrzega sobie prawo podwyższenia, zmniejszenia lub podziału tych nagród.*
5) *Prace nagrodzone stają się własnością Rady społecznej, która będzie miała prawo wydania ich drukiem płacąc osobne honorarjum.*
6) *Pracę należy nadesłać do dnia 30 września 1936 roku na ręce sekretarza Rady społecznej przy Prymasie Polski Ks. Dr. Edwarda Kozłowskiego, w Poznaniu, Podgórna 12 b.*
7) *Prace winny być napisane na maszynie i to po jednej stronie karty. Winny one dalej być oznaczone godłem, wybranem przez autora. Do pracy należy dołączyć kopertę zapieczętowaną z godłem autorskiem na wierzchu, wewnątrz zaś koperty winna być kartka z nazwiskiem i adresem autora.*

Zmiany wśród Duchowieństwa.

Instytuowani na probostwa: *Ks. Michał Lisowski w Jasieniu, Ks. Jan Jarosz w Witkowicach, Ks. Henryk Stochel w Baranowie.*

Odznaczeni Rok. i Mant.: *Ks. Stosur, proboszcz w Brzesku, Ks. Władysław Mendrala, proboszcz w Szczepanowie.* ***Exp. can.:*** *Ks. Zygmunt Grodnicki, proboszcz w Zalipiu, Ks. Stanisław Skirło w Smęgorzowie.*

Zamianowani proboszczami: *Ks: Józef Śledź Ochotnicy Górnej, Ks. Józef Bukowiec w Grobli, Ks. Marjan Habela w Mościskach.*

Przeniesieni XX. Wikarjusze:

Ks. Tomasz Bułat z Wojnicza do Uszwi, Ks. Antoni Gnutek z Grybowa do Ujanowic, Ks. Jan Piechota z Baranowa

do Nowego Sącza, Ks. Stanisław Stąsiek z Borowej do Biecza, Ks. Juljusz Suchy z Biecza do Łączek Kucharskich, Ks. Jan Witkowski z Bobowej do Ujanowic, Ks. Stanisław Wrona z Bochni do Krościenka, Ks. Kazimierz Kozłowski z Uszwi do Lubczy, Ks. Karol Świętoń z Zakliczyna do Jurkowa, Ks. Maciej Harbut z Dąbrowy do Borowej, Ks. Władysław Juszczyk z Limanowej do Starego Sącza, Ks. Józef Kluczyński z Ujanowic do Mystkowa, Ks. Jan Wójcik z Chorzelowa do Jodłowej, Ks. Franciszek Kolebok z Tęgoborzy do Gwodźca, Ks. Jan Rozembarski z Lubczy do Jadownik, Ks. Ignacy Dzioba z Łęk Górnych do Zakliczyna, Ks. Stanisław Kapusta z Radłowa do Szczepanowic, Ks. Jan Żurek z Ropczyc do Wielopola, Ks. Józef Fryz ze Starego Sącza do Limanowej, Ks. Jan Karaś z Tymbarku do Tęgoborzy, Ks. Juljan Śmietana z Wielopola do Bobowej, Ks. Piotr Poręba ze Zbylitowskiej Góry do Czchowa, Ks. Stanisław Kurek z Łączek do Zbylitowskiej Góry, Ks. Michał Gniewek z Krościenka do Szymbarku.

Nowowyświęceni otrzymali wikarjaty:

Ks. Stanisław Augustyn w Wojniczu, Ks. Józef Basara w Wietrzychowicach, Ks. Stefan Bujak w Barcicach, Ks. Stanisław Cieśla w Grybowie, Ks. Władysław Ćwiklik w Dąbrowie, Ks. Stefan Daniel w Tymbarku, Ks. Karol Durlak w Wojniczu, Ks. Kazimierz Jarosz w Sobolowie, Ks. Józef Jurkowski w Radłowie, Ks. Stanisław Kamiński w Słopnicach, Ks. Stanisław Kłósek w Baranowie, Ks. Antoni Kwarta w Szczucinie, Ks. Kwieciński Stefan w Łękach Górych, Ks. Bronisław Musiał w Chorzelowie, Ks. Jan Obłąk w Ciężkowicach, Ks. Adam Śmietana w Ropczycach, Ks. Teofil Świątek w Szczepanowie, Ks. Antoni Wojewoda w Starym Wiśniczu.

W Tarnowie, dnia 17 lipca 1936.

Ks. Roman Sitko
kanclerz

† FRANCISZEK, Bp.

Nakładem Kleru Diecezjalnego Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie.